

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967672528/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Biehls vid skal hverken beskrives eller genfortælles her, men det skal blot konstateres, at hun blandt mange virkemidler bygger sin stilistiske elegance op med humor. Har man først accepteret det, vil man læse hendes tekster anderledes, end det er blevet gjort. De salte tårer vil tørre hurtigere, så man kan nyde jomfru Biehls sataniske historier.

Loyalitet imod genrene

Hvad Biehl end skriver, er hun meget omhyggelig med sit valg af genre og stil. Det er tydeligt, at hun ved, hvad hun gør, og arbejder ud fra modeller. Hun kender litteraturens genrer til bunds og overholder deres grundregler. Smidigt bevæger hun sig fra komediens snoede intrige til syngespillet's sentimentale harmoni og videre gennem moraliserende essays til raffinerede hofhistorier. Netop fordi hun lander så præcist, er hun ofte blevet betragtet som uoriginal og tidstypisk indtil det banale. Man må også indrømme, at hun i høj grad har underkastet sig samtidens krav - eller har hun muligvis været med til at skabe dem gennem sit enorme forfatterskab? Hvordan det end forholder sig med det, må man holde sig for øje, at hendes chance som kvindelig forfatter på det tidspunkt var at være ligeså god som mændene, hvis hun skulle tjene penge på sine skrivelser eller blot få dem trykt. Kunne hun imitere tidens stil- og genrekrav så dygtigt, at hun, når hun udgav anonymt, kunne tages for at være en af de andre, hvilket i realiteten ville sige: en mand, havde hun en chance for at få løn for sit arbejde. Originalitet har næppe altid været hendes mål, snarere har hun måttet søge accept.

Biehls originalitet skal derfor sjældent søges i hendes veje ud af traditionen - den slags f.eks. som Ewald var en mester i at finde på - men man må for at se hendes afvigelser fra normen bruge lup,